

## 1142

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 listopada 1999 r.

**w sprawie określenia minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej oraz minimalnej wysokości sumy gwarancyjnej na rzecz jednego klienta z tytułu umowy ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z prowadzoną działalnością przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.**

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. Nr 133, poz. 884 i Nr 158, poz. 1043, z 1998 r. Nr 113, poz. 714 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 401) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla celów określenia minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej oraz minimalnej wysokości sumy gwarancyjnej na rzecz jednego klienta z tytułu umowy ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z prowadzoną działalnością przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych dokonuje się następującego rozróżnienia krajów, w których ta działalność jest prowadzona:

- 1) Polska,
- 2) Albania, Andora, Austria, Belgia, Białoruś, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania z wyłączeniem Wysp Kanaryjskich, Niderlandy, Irlandia, Liechtenstein, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Macedonia, Malta, Mołdowa, Niemcy, Norwegia, Portugalia, Rosja, Rumunia, San Marino, Serbia, Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Turcja, Ukraina, Węgry, Wielka Brytania i Włochy,
- 3) inne kraje nie wymienione w pkt 1 i 2 oraz Wyspy Kanaryjskie.

§ 2. 1. Minimalna wysokość sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. Nr 133, poz. 884 i Nr 158, poz. 1043, z 1998 r. Nr 113, poz. 714 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 401), zwanej dalej „ustawą”, wynosi dla:

- 1) organizatorów turystyki — 4% rocznych przychodów z tytułu prowadzonej działalności, nie mniej jednak niż równowartość:
  - a) 20.000 EURO — dla organizatorów oferujących imprezy turystyczne w Polsce oraz w krajach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3,
  - b) 5.000 EURO — dla organizatorów oferujących imprezy turystyczne w Polsce oraz w krajach, o których mowa w § 1 pkt 2,
  - c) 3.000 EURO — dla organizatorów oferujących imprezy turystyczne wyłącznie w Polsce,
- 2) pośredników turystycznych pośredniczących na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych za granicą przez przedsiębiorców zagranicznych nie prowadzących działalności w Polsce — 4% rocznych przychodów z tytu-

tu prowadzonej działalności, nie mniej jednak niż równowartość:

- a) 20.000 EURO — dla pośredników turystycznych pośredniczących na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych w krajach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3,
- b) 5.000 EURO — dla pośredników turystycznych pośredniczących na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych w krajach, o których mowa w § 1 pkt 2,
- 3) pośredników turystycznych pośredniczących na zlecenie klientów wyłącznie w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych w Polsce oraz umów z organizatorami posiadającymi zezwolenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy — 4% rocznych przychodów z tytułu prowadzonej działalności, nie mniej jednak niż 3.000 EURO.

2. Przez roczny przychód uzyskany z tytułu prowadzonej działalności przez:

- 1) organizatora turystyki — rozumie się przychód wyłącznie z tytułu organizowania imprez turystycznych na rzecz klientów, o których mowa w art. 3 pkt 11 ustawy, w roku obrotowym poprzedzającym rok wystąpienia o zezwolenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy, lub poprzedzającym rok przedłożenia dokumentów potwierdzających zawarcie kolejnych umów gwarancji lub ubezpieczenia, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, w tym przychód, w którego uzyskaniu pośredniczyli agenci i pośrednicy turystyczni, o których mowa w art. 3 pkt 6 i 7 ustawy,
- 2) pośrednika turystycznego — rozumie się przychód uzyskany wyłącznie z tytułu działalności polegającej na pośredniczeniu na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych w roku obrotowym poprzedzającym rok wystąpienia o zezwolenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy, lub poprzedzającym rok przedłożenia dokumentów potwierdzających zawarcie kolejnych umów gwarancji lub ubezpieczenia, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy, przy czym w przypadku pośrednictwa w zawieraniu tych umów z przedsiębiorcami zagranicznymi nie prowadzącymi działalności w kraju za przychód ten uważa się także całość wpłat wnoszonych przez klientów na opłacenie usług tych przedsiębiorców.

3. Dla organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, przedstawiających gwarancję wspólnie z innymi organizatorami turystyki lub pośrednikami tury-

stycznymi, przez roczny przychód z tytułu prowadzonej działalności rozumie się sumę ich rocznych przychodów ustalonych dla każdego z tych przedsiębiorców zgodnie z ust. 2.

§ 3. Do przedsiębiorców rozpoczynających działalność stosuje się przy ustalaniu minimalnej wysokości sumy gwarancji odpowiednio przepisy § 2 ust. 1.

§ 4. Minimalna wysokość sumy gwarancyjnej na rzecz jednego klienta, z tytułu umowy ubezpieczenia, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b) ustawy, wynosi dla:

- 1) organizatorów turystyki oraz pośredników turystycznych dla imprez organizowanych przez przedsiębiorców nie prowadzących działalności w Polsce — kwotę stanowiącą równowartość ceny imprezy turystycznej, nie mniej jednak niż równowartość:
  - a) 500 EURO — w przypadku uczestniczenia przez klienta w imprezie zagranicznej do krajów, o których mowa w § 1 pkt 3,

- b) 200 EURO — w przypadku uczestniczenia przez klienta w imprezie zagranicznej do krajów, o których mowa w § 1 pkt 2,

- c) 20 EURO — w przypadku uczestniczenia przez klienta w imprezie w Polsce,

- 2) pośredników turystycznych dla imprez organizowanych przez przedsiębiorców posiadających zezwolenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy — sumę stanowiącą równowartość 50 EURO, a dla usług turystycznych wyłącznie w Polsce — sumę stanowiącą równowartość 20 EURO.

§ 5. Do ustalenia równowartości w złotych kwoty wyrażonej w EURO przyjmuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w tabeli kursów nr 1 każdego roku.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*

## 1143

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 listopada 1999 r.

**w sprawie kas rejestrujących.**

Na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. obowiązek ewidencjonowania obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących, zwanych dalej „ewidencjonowaniem”, dotyczy podatników, u których wysokość obrotów osiągniętych z działalności określonej w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129,

poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100), zwanej dalej „ustawą”, w ciągu 1999 r. przekroczyła 40.000 zł.

2. Terminy rozpoczęcia ewidencjonowania przez podatników, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Podatnicy, o których mowa w art. 29 ust. 2c ustawy, osiągnięty obrót ewidencjonują jako obrót zwolniony od podatku, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podatnicy zwolnieni od podatku na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 1 lub ust. 6 ustawy z dniem przekroczenia kwoty obrotu, uprawniającej do zwolnienia, są